

[Waldorff]

for, at befolkningen i modsætning til mange af eksperterne tager ved lære af begivenhederne.

Endelig er den et udtryk for en særdeles velbegrunder mistillid til de eksperter og de myndigheder, som styrer begivenhederne. Det er ikke kun i forhold til amerikanske myndigheder, at man har den mistillid. Man har også en velbegrunder mistillid til de danske eksperter og de danske myndigheder, helt op til de skiftende ministre.

Det er direkte forkert, når miljøminister Ivar Nørgaard i redegørelsen skriver, at de løbende underretninger, som danske myndigheder har fået fra Sverige siden 1968, ikke har givet anledning til bemærkninger. Det har de i høj grad. Det blev afsløret sidste år, at man endda havde særdeles kraftige bemærkninger og havde haft dem hen ad vejen. Det har vi fået lidt mere kendskab til siden. Vi har fået en meget omfattende og nydelig oversigt over alt det materiale, der findes i forbindelse med Barsebäck, og hvis man har tålmodighed, kan man dér finde frem til nogle af de fortællelser, som er foretaget fra atomenergikommissionens og reaktortilsynets side.

Men der er en enkelt ting, som mangler i den oversigt, og som jeg har måttet skaffe mig ad anden vej. Det er et referat af et møde i atomenergikommissionens forretningsudvalg. Der får man et indblik i, hvordan myndighederne manipulerer med oplysningerne om reaktor sikkerheden. Det drejer sig om en fejl i nødkølesystemet, som man bliver gjort opmærksom på ved en telefonopringning. Der står herom i referatet:

»Fejlen var meget alvorlig . . . Forretningsudvalget så ingen grund til en dansk reaktion på indeværende tidspunkt. Det ville dog formentlig være hensigtsmæssigt, hvis der kom en offentlig debat i Sverige om spørgsmålet, at så den danske presse blev orienteret samtidig. Bülow mente, at hvis der blev kritik af AEKs fortællelse, kunne man jo henvise til, at eksperimenter formentlig var blevet sat i gang efter opfordring fra tilsynet.«

Dette papir findes ikke i den oversigt, vi har fået i miljøudvalget; uvist af hvilken grund.

Fortællelse, løgn og manipulationer er de midler, som eksperter og forskellige myndigheder benytter imod befolkningen i atomkraftdiskussionen og også i Barsebäck-sagen.

De eneste fornuftige reaktioner imod atomhysteriet er frygt for atomkraften og vrede imod de eksperter og de myndigheder, som vil gennemtvunge atomkraften hen over hovedet på befolkningen, og det mest konstruktive, man kan gøre med sin vrede, er at bruge den til at styrke bl. a. kampen for at få lukket Barsebäck.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne takke miljøministeren for redegørelsen. Både redegørelsen og mange ordføreres ord her i dag har jo med al ønskelig tydelighed vist, at Barsebäck-værket er yderst uheldigt placeret. Inden for en radius af 30 km er der over 2 mill. mennesker; man kan sige sig selv, at det er et meget uheldigt sted for et værk af den karakter. Det er jo også oplyst i pressen, at det var en ren tilfældighed, at det sydlige Sverige og store dele af København ikke blev ramt af en katastrofe ved uheldet i april 1979.

Men man må nok sige, at de mange, der protesterer stærkt og voldsomt nu, burde have tænkt på, at det havde været gavnligt, om man havde gjort det noget før. Det er i sig selv problematisk, at værket har kørt igennem en hel del år, og at man har set dette værk blive til, men at det først er inden for de senere år, at der er kommet de mange protester imod det.

Kristeligt folkepartis bemærkninger til ministerens redegørelse skal blive kortfattede. For det første er vi tilfredse med, at man arbejder videre med sikkerhedsproblemerne sammen med Sverige. Uanset vanskelighederne ved at lave beredskabsplaner, der kan være tilfredsstillende for et område af den karakter, jeg just har nævnt, må det være en bestemt forpligtelse, at man prøver på at komme videre ad den vej.

For det andet vil kristeligt folkeparti henvende ministerens opmærksomhed på varslingsperioden. Det er noget meget afgørende, hvis en beredskabsplan skal have nogen effekt, at man har en så kort varslingsperiode som muligt, og det vil i denne forbindelse sige noget med to timer eller derunder, for at det skal være muligt at få store befolkningsområder evakueret.

Regeringens konklusion i redegørelsen er jo, at sikkerheden skal være tilstrækkelig